

de ogsaa garantere for, at de Søm vare brugelige, og at de Arbejdere, der havde lavet dem, ogsaa havde faaet den Minimumsløn, her forlangtes. Det forekommer mig ikke, at der er nogen Forbindelse der imellem, eller at det kan være rigtigt at føre det ud til denne Slags Konsekvenser, som det ærede Medlem har gjort. — Men alle disse Diskussioner, som havde fundet Sted angaaende dette lille Lovforslag, forekomme mig at føre til det samme, som det altid fører til, saa snart der er Tale om et Lovforslag til Forbedring af de svagere stillede Raar her i Samfundet; saa kommer man bestaandig med det ærede Medlem og siger: Der er ingen Grund til det, eller: Det er umuligt at gennemføre det, selv om det vilde være den allerimplekteste Ting, hvis det gjaldt endnu; og selv om man da med største Væghed vilde kunne finde Udveje og Regler for at gennemføre det, er det en fuldstændig Umulighed, fordi det gælder den svagere Part. Det forekommer mig at være en aldeles ubensigtsmæssig Maade fra de Herrer's Side at tage Sagen paa. Jeg tvivler ikke om, at der er mange uden for dem, som stod paa samme Standpunkt i politisk og økonomisk Henseende som jeg, der føle og vide, at vi for Tiden leve i et Samfund, der er alt andet end heldigt, og at vi, som sidde her, have en vis Pligt til at have Opmærksomheden henvendt paa, hvorledes vi muligvis kunne bidrage til at gøre dette Samfund lidt anderledes. Men dette, at være sig dette bevidst — og det er jeg sikker paa, at største Delen af de Herrer er — og saa samtidig have saa ringe Interesse eller saa liden Lust til at tage fat paa den Opgave, som muligvis kunde lede til en fredelig og fornuftig Løsning af de Spørgsmaal, der ligge for, det forekommer mig ikke at være hensigtsmæssigt fra de Herrer's Side. Vi høre jo til mange forskellige Tider Udtalelser, som gaa i Retning af at fordømme Voldsomheder og den Slags Ting, som blive udførte fra Arbejdernes Side, fra de nederste Klasser, som man jo ynder at kalde dem. Jeg hører heller ikke til dem, som sympatisere dermed og har aldrig gjort det, men det har altid været mig usforstaaeligt, at de Herrer aldrig vilde være med til at gaa ind paa en fredelig og fornuftig Løsning eller paa at diskutere de Spørgsmaal, som nærmest ligge for i dette Lovforslag; thi det kunde dog være et Lovforslag, over hvilket der kunde bygges en Bro mellem dem, som føle sig forurettede, baade Arbejdsgivere og Arbejdere, ved den Konkurrence, der nu en Gang er i Samfundet. Og at det ikke skulde kunne være

Tilfældet, at dette Lovforslag kunde bruges som et Grundlag dertil, det er mig usatteligt og usforstaaeligt. Paa den Maade tror jeg, at de Herrer selv skabe en Situation, som bliver mindre gunstig tilfaldt for dem selv. Jeg tror, man gjorde bedre i at se en ærlig Vilje fra deres Side, som lide under den Misfære, hvorunder vi for Tiden leve, naar man kommer frem med Forslag som dette, jeg tror, at man gjorde bedre i at tage imod dem og behandle dem paa en saadan Maade, at man viste, at man havde Vilje til at være med til at udføre noget i den Retning, jeg tror, de vilde saa Glæde deraf. — Det var kun det, jeg vilde sige i Anledning af de Udtalelser, som ere fremkomne. Tiden frister jo ikke til yderligere Diskussion og til at brede sig ud over det saa vidt, som der muligvis ellers kunde være Anledning til, og jeg er selvfølgelig enig med min ærede Medforslagsstiller (Hørdum) i, hvad han har sagt over for Forslaget, og jeg vil kun til Slutning henstille til ærede Medlemmer, at de ikke indtage den afvisende Holdning over for dette lille Arbejdsbestyrelseslovforslag, som det ikke kan nægtes, at baade Arbejdere og Arbejdsgivere ere interesserede i. Mange Arbejdsgivere har jeg talt med om dette Forslag, og de ere virkelig interesserede i, at det bliver gennemført, om ikke absolut i den forelagte Skikkelse — det bliver jo næppe noget Lovforslag, som kommer ind her i Tinget — saa dog i noget lignende Skikkelse, idet de ere overbeviste om, at det vil være til Støtte for begge Parter. De løse Forhold, som nu herse, ere vi alle enige om at beklage, det forekommer mig, at man ogsaa snart burde blive enig om at indføre en lille Smule Fasthed i Stedet for, naar man absolut erkender, at disse uheldige Forhold ere til Stede.

Korsgaard: Jeg beklager, at det ærede Medlem fra Aalborg (Bramsen) er blevet noget skuffet ved at høre paa mig i Dag, jeg har ikke haft den Tilfredsstillelse at kunne møde det ærede Medlem, som han kunde have ønsket at blive møret. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at det er ikke min specielle Opgave her at møde det ærede Medlem, men det er mig tilstrækkeligt, at jeg dog har kunnet lære det ærede Medlem en lille Smule. Jeg tror, at alle, som have hørt paa Diskussionen, her er bleven ført, ville erkende, at det ærede Medlem fra Aalborg, da han sidst havde Ordet, havde lært en lille Smule mere om dette Lovforslags Brugbarhed, end da han talte før, og hvis mine Bemærkninger skulde have hjulpet det